

D E C I Z I E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Ala Cobăneanu , Ion Corolevschi
Oleg Sternioală, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către Valerian Mînzat în interesele
Societății cu Răspundere Limitată „B.I.G.P. Auto”,

în pricina civilă la cererea înaintată de Societatea pe Acțiuni, Î.M. C.A „
Grawe Carat Asigurări” către Societatea cu Răspundere Limitată „B.I.G.P. Auto”
privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, prin care s-a
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „B.I.G.P. Auto”, s-a
menținut hotărârea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2013 prin
care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 21 iunie 2012, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a depus cerere de
chemare în judecată împotriva SRL "B.I.G.P. Auto,, intervenient accesoriu
Levința Ion, privind încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul material neachitat
și cheltuielile de judecare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 08 septembrie 2010, în
mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier cu participarea autocamionului de
marca „DAF”, cu n/î K AC 987, condus de către Levința Ion, angajat în calitate
de șofer la SRL "B.I.G.P. Auto" și automobilul de marca „Hyundai Getz”, cu n/î
C PA 317, condus de către Bălan Toma.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenția administrativă seria
MAI 01120989 din 08 septembrie 2010, vinovat de producerea respectivului
accident rutier a fost recunoscut Levința Ion, conducător al autocamionului
marca „DAF”, cu n/î K AC 987, pentru care de către compania ÎM CA „Grawe
Carat Asigurări” SA la 29 martie 2010, era eliberată polița de asigurare

obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele produse prin utilizarea autoturismului menționat, cu nr. BU 0037891.

În temeiul contractului de asigurare obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele reduse de autovehicule din 29 martie 2010, încheiat între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” și SRL „B.I.G.P. Auto”, a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 31 348, 0 lei reprezentantului persoanei păgubite Bălan Toma, prin dispoziția de plată nr. 4219 din 04 octombrie 2010.

Mai menționează reclamantul faptul că în temeiul art. 1329 alin. (1) CC, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, preia, în limitele acestei sume, dreptul la creanță pe care asiguratul sau o altă persoană care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei.

La momentul comiterii accidentului rutier, șoferul vinovat, Levința Ion era angajat la RL „B.I.G.P. Auto” în temeiul contractului individual de muncă din 02 august 2010 și își exercita atribuțiile de serviciu.

În scopul valorificării posibilității de restituire benevolă a despăgubirii de asigurare, reclamantul s-a adresat prin reclamația nr. 3762/11 din 27 decembrie 2011 către SRL „B.I.G.P. Auto”, la care reclamantul nu a primit nici un răspuns.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10.06.2013 cererea de chemare în judecată a fost admisă fiind dispusă încasarea de la SRL „B.I.G.P. Auto” în beneficiul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA despăgubire pentru prejudiciul material neachitat în sumă de 31 348,00 lei.

Totodată a fost dispusă încasarea de la SRL „B.I.G.P. Auto” în beneficiul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA cheltuieli de judecare a pricinii, ce constituie taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 940,44 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, s-a respins apelul declarat de SRL „B.I.G.P. Auto” și s-a menținut hotărârea judecătorei Rîșcani, m. Chișinău din 10 iunie 2013 prin care acțiunea a fost admisă.

La data de 27 mai 2014, în termen legal SRL „B.I.G.P. Auto”, au depus recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014 cu restituirea pricinii la rejudecare în ordine de apel.

În motivarea amplă a recursului, recurentul a indicat în esență că, decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014 este pasibilă de a fi casată pe motivul încălcării normelor de drept material și procedural.

Recurentul indică că instanța de apel nu a ținut cont de art.379 CPC care prevede în alin. (1) că neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului. Instanța însă este în drept să amâne ședința dacă va constata că neprezentarea este motivată și alin. (2) în cazul în care constată că participantului la proces nu i s-a remis cererea de apel, probele noi, referințele, instanța de apel dispune amânarea procesului pentru remitere, care a fost omis astfel lezându-se drepturile participanților la proces totodată instanța admite erori procesuale.

Mai indică recurentul faptul că Colegiul Civil și contencios administrativ nu s-a expus asupra anexării referinței.

De asemenea menționează că în nici un proces-verbal al ședințelor de judecată conduse de instanța de apel nu este indicat că reprezentantul intimatului

a anexat referința la materialele dosarului și nici obiecții la procesul-verbal în acest sens nu sunt.

Tot în această ordine de idei consideră recurentul că instanța de judecată nu a respectat art. 380 CPC și nu s-a expus asupra cererii de amânare depuse de către reprezentantul apelantului în legătură cu apariția noilor circumstanțe și nici nu a dat cuvânt reprezentantului intimatului pentru a se expune asupra acesteia.

Tot instanța de apel și-a întemeiat decizia adoptată în baza art. 1329 alin (1) care nu are nici o tangență la cazul dat cu atât mai mult că este o normă generală, cazului dat însă i se aplică normele speciale și anume Legea 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie pentru pagube produse de autovehicule mai ales art. art.. 15, 29 .

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând temeinicia cererii de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele recursului coroborat circumstanțelor de drept pe care este întemeiată decizia instanței de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a dat o apreciere corectă pretențiilor deduse judecății și circumstanțelor de fapt stabilite, adoptând o hotărâre legală și întemeiată.

Astfel instanța de recurs a stabilit că la data de 23 mai 2012, reclamantul Î.M. C.A „Grawe Carat Asigurări” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „B.I.G.P. Auto” privind încasarea sumei.

Din materialele dosarului, instanța de recurs reține că de către SRL "B.I.G.P. Auto" la data de 29 martie 2010 a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule.

În contractul de asigurare din 29 martie 2010, la rubrica tipul contractului este menționat faptul că este limitat de persoane, fapt ce evidențiază caracterul limitat al contractului de asigurare (f.d 13).

Instanța de recurs constată că în contractul de asigurare menționat, Levința Ion, șoferul care s-a făcut vinovat de comiterea accidentului rutier nu era inclus în lista persoanelor asigurate.

Deoarece la acel moment, art. 8 din Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule prevedea încheierea contractelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă de către persoane juridice cu un număr limitat de persoane, instanța de recurs menționează că compania de asigurare este în drept să solicite compensarea despăgubirilor achitate în urma producerii accidentului rutier, de către persoanele a căroră răspundere nu a fost asigurată, or potrivit art. 1403, alin. (1) CC, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său în funcțiile care i s-au încredințat.

Instanța de recurs reține că la 08.09.2010 în mun. Chișinău Levința Ion, angajat în calitate de șofer, în temeiul contractului individual de muncă din 02 august 2010 la „ B.I.G.P. Auto” S.R.L., conducând autovehiculul de marca „DAF”, cu n/î KAC încălcând regulile circulației rutiere, a comis accidentul rutier, necedând trecerea automobilului de marca „Hyundai Getz”, cu n/î CPA 317, condus de către Bălan Toma, care se deplasa pe drum cu prioritate.

Respectiv în rezultatul accidentului rutier a fost deteriorat autoturismul de de marca „Hyundai Getz”, cu n/î CPA 317, cauzându-i proprietarului automobilului un prejudiciu material în mărime de 31 348,00 lei, fapt ce se confirmă prin procesul - verbal de constatare a pagubelor din în dosarul de daune nr. 352 din 09.09.2010 (f.d. 4).

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs reiterează că în temeiul contractului de asigurare obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele produse autovehiculelor din 29 martie 2010, a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 31 348, 00 lei reprezentantului persoanei păgubite Bălan Toma.

În acest sens la materialele dosarului este anexată dispoziția de plată nr. 4219 din 04 octombrie 2010 (f.d 7).

Instanța de recurs reiterează astfel și prevederile art. 15, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, care statuează că asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum și în cazul în care, la data accidentului utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între posesor și asigurător.

Astfel analizând situația de fapt în raport cu probele anexate la dosar, instanța de recurs constată că obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol.

Astfel, în cazul dat persoana responsabilă pentru repararea prejudiciului material este SRL "B.I.G.P. Auto”.

Argumentul recurentului privitor la examinarea cauzei în lipsa reprezentantului apelantului este neîntemeiat.

Instanța de recurs menționează că prima ședință de judecată numită pentru data de 13 decembrie 2013 a fost amânată pentru data de 05 februarie 2014 la cererea reprezentantului apelantului.

În conformitate cu prevederile art. 100, alin (3) CPC al RM, în cazul amânării judecării cauzei, nu este necesară citarea participanților la proces prezenți la ședință. Participanții la proces care au fost citați și nu au participat la ședința de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaște data judecării cauzei.

De asemenea în conformitate cu art. 206 alin (5) CPC neprezentarea în ședință de judecată a reprezentantului, sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea pricinii. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanța poate amâna o singură dată judecarea pricinii din cauza neprezentării motivate a reprezentantului acestuia.

Tot aici se rețin și prevederile art. 379 CPC, astfel neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Reieșind din cumulul de probe anexat la materialele dosarului, ținând cont de circumstanțele pricinii coroborat cu normele legale menționate mai sus, instanța de recurs conchide că instanța de apel era în drept să examineze cauza în lipsa reprezentantului apelantului.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către SRL "B.I.G.P. Auto".

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, în pricina civilă la cererea înaintată de SA Î.M. C.A „ Grawe Carat Asigurări” către SRL „ B.I.G.P. Auto” privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi

Maria Ghervas